

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci: **I.H.**, nar. X., Č.,S., zast. JUDr. P.B., advokátom, H.,R. proti žalovanej: **Ing. A.C., PhD., H.,K.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu **G.T., s.r.o., K.,K.**, IČO: X., zast. JUDr. R.M., PhD., advokátom, J.,K., **o určenie pravosti pohľadávky vo výške 48 631 Sk s prísl.**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7.12.2009, č. k. 3 Cbi/8/2008-111, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd SR rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 7.12.2009, č. k. 3 Cbi/8/2008-111 **p o t v r d z u j e.**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 2.9.2009 domáhal, aby súd určil, že jeho pohľadávka voči žalovanej vo výške 48 398 Sk je oprávnená. Nárok na uplatnenú pohľadávku opiera o tvrdenie, že pri skončení pracovného pomeru dohodou z organizačných dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm. b/ ZP mu nebola vyplatená mzda za mesiac september a október 2004 a odstupné vo výške dvojnásobku priemerného mesačného zárobku, úroky z omeškania a trovy konania. Správkyňa konkurznej podstaty na prieskumnom pojednávaní jeho pohľadávku poprela.

Súd zistil, že uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13.10.2005, sp. zn. 3K 50/2004 bol na majetok úpadcu G.K. vyhlásený konkurz a za správcu konkurznej podstaty bola ustanovená žalovaná.

Ako právny dôvod pohľadávky žalobca v prihláške uviedol, že sa jedná o mzdový nárok, ktorý mu bol priznaný rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 41C 70/2005, ktorý nenadobudol právoplatnosť, a to titulom mzdy za mesiace september a október 2004 a odstupného vo výške dvojnásobku priemerného mesačného zárobku vo výške 37 354 Sk, úrok z omeškania vo výške 2 457 Sk a trovy konania vo výške 8 820 Sk. Ako dôkaz o vzniku pracovného pomeru s úpadcom žalobca predložil Pracovnú zmluvu zo dňa 30.10.2002, uzavretú so spoločnosťou G.Z., prevádzka R.S. a Pracovnú zmluvu zo dňa 4.8.2003, uzavretú medzi žalobcom ako zamestnancom a spoločnosťou G. K.,K. ako zamestnávateľom, na ktorej je pečiatka zamestnávateľa G.K.,K., IČO: X.. Zo spisu vedeného na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 41C 70/2005 súd zistil, že žalobca ako dôkaz o skončení pracovného pomeru predložil Dohodu o skončení pracovného pomeru, uzavretú medzi žalobcom a spoločnosťou G.K.,K., IČO: X., v ktorej sa konštatuje, že pracovný pomer žalobcu skončí dňa 31.10.2004 a odstupné je vo výške dvojnásobku priemerného mesačného platu a bude vyplatené do 31.12.2004.

Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Košice I zo dňa 6.10.2009 /č. 1. 60 -62/ súd zistil, že v odd. Sro, vložke č. X, je s IČO-m X. zapísaná spoločnosť O.K., ktorá bola ku dňu 5.6.2009 vymazaná z obchodného registra

bez právneho nástupcu a že od 15.6.2004 do výmazu spoločnosti bola spoločníkom tejto spoločnosti aj spoločnosť G., s.r.o. Z registrového spisu uvedenej spoločnosti súd zistil, že návrhom na zápis zo dňa 16.7.2003, ktorý bol Okresnému súdu Košice I doručený dňa 23.7.2003, uvedená spoločnosť navrhla v časti Obchodné meno vymazať O.K. a zapísať G., s.r.o. Pre nezaplatenie súdneho poplatku súd uznesením zo dňa 3.11.2003 konanie o zápis zmien v obchodnom registri zastavil.

Z uvedeného je zrejmé, že žalobca uzavrel Pracovnú zmluvu zo dňa 4.8.2003, tak aj Dohodu o skončení pracovného pomeru nie so spoločnosťou úpadcu, t. j. G., s. r. o., ale s inou spoločnosťou, a to O.K., i keď táto spoločnosť na uvedenom doklade použila obchodné meno G., s.r.o., ktoré síce bolo schválené v dodatku č. 4 k spoločenskej zmluve, ale nebolo premietnuté do obchodného registra.

Prípisom zo dňa 10.9.2009 súd požiadal Sociálnu poisťovňu, Ústredie Bratislava o oznámenie obchodného mena spoločnosti, ktorá za žalobcu, ako zamestnanca, uhrádzala poistné.

Sociálna poisťovňa zaslala súdu výpis identifikačných údajov a priebehov poistení, z ktorých súd zistil, že v období od 1.1.2002 do 31.7.2003 poistné za žalobcu odvádzala spoločnosť G., spol. s r.o. a v období od 1.8.2003 do 31.10.2004 toto odvádzala spoločnosť O.K.. Sociálna poisťovňa pobočka R.S. v prípise zo dňa 16.10.2009 uviedla, že žalobca bol prihlásený ako zamestnanec G., s.r.o., R.S., IČO: X. v období od 1.1.2002 do 31.7.2003 a ako zamestnanec spoločnosti O.K. od 1.8.2003 do 31.10.2004 V prípise uviedla, že jej zamestnanci zaznamenali, že zamestnanci G. spoločne tvrdili, že nikto s nimi neuzavíeral žiaden dodatok k pôvodnej pracovnej zmluve so spoločnosťou G., s.r.o., ani neuzatvárali žiadnu inú zmluvu, že pracovali naďalej a na výplatných páskach bol vystrihovaný údaj s názvom spoločnosti, ktorá im vyplácala mzdu od 1.8.2003 a o tom, že to mala byť spoločnosť O., s.r.o. nemali žiadnu vedomosť. Žalobca ani na výzvu súdu nepredložil žiadnu výplatnú pásku.

Z takto vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že zamestnávateľom žalobcu v mesiacoch september a október 2004 nebol úpadca, ktorým je spoločnosť G., s. r. o., IČO: X. a s touto spoločnosťou nebola uzavretá ani Dohoda o skončení pracovného pomeru zo dňa 25.10.2004, v ktorej bolo dohodnuté aj odstupné vo výške 2-násobku priemerného mesačného platu.

Návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania o výsluch pracovníkov osobného oddelenia O., spol. s r.o., ktorí mali so zamestnancami uzatvárať pracovné zmluvy, súd nepovažoval za potrebné, keďže sám žalobca predložil súdu takto uzavretú zmluvu, na ktorej je však uvedené obchodné meno G., s.r.o., ktoré, i keď bolo schválené, nebolo zapísané do obchodného registra.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 150 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a navrhol rozhodnutie súdu I. stupňa zrušiť a vec vrátiť tomto súdu na ďalšie konanie. Pre prípad úspechu si uplatňuje trovy právneho zastúpenia za I úkon právnej služby 71,37 Eur + režijný paušál 7,20 Eur.

Nesúhlasí s právnym posúdením veci súdom prvého stupňa. Uvádza, že na základe pracovnej zmluvy zo dňa 30.12.2002 uzavrel pracovný pomer s úpadcom od 01.01.2003, kedy nastúpil do práce. Pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú s miestom výkonu práce - pekárská prevádzka R.S.. Tento pracovný pomer s nim nikdy neskončil. Nepopiera, že uzavrel pracovnú zmluvu zo dňa 4.8.2003, na ktorej je ako zamestnávateľ uvedený G., spol. s r.o. so sídlom K.K.. Táto spoločnosť nebola nikdy zapísaná do obchodného registra, nevznikla a teda nikdy nemohla nadobúdať práva a povinnosti. Keďže táto spoločnosť nikdy nevznikla, nemohla mať ani pridelené identifikačné číslo, teda nemohla uzatvárať pracovné zmluvy, ak aj pracovnú zmluvu uzavrela, tak táto zmluva musí byť neplatná. Súd mal podľa neho túto skutočnosť vyriešiť ako predbežnú otázku.

Poukazuje na to, že stále pracoval na tom istom pracovisku, preto si myslí, že jeho pracovný pomer v spoločnosti G., s.r.o. trval až do faktického ukončenia práce do 31.10.2004, a preto úpadca mu má uhradiť mzdové prostriedky, ktoré si v konkurznom konaní uplatnil.

Kto za neho odvádzal poisťné do sociálnej poisťovne sa dozvedel v Sociálnej poisťovni, pobočka R.S., niekedy koncom roka 2004, keď si dal žiadosť o preplatenie neuhradenej mzdy z garančného fondu. Do tej doby ani nepočul, že by mohla existovať spoločnosť O., spol. s r.o. a o tom, že by bol v tej spoločnosti v pracovnom pomere zistil až teraz, z rozhodnutia súdu. Je presvedčený, že nakoľko nemal nikdy uzavretú pracovnú zmluvu so spoločnosťou O., spol. s r.o., nemohol byť v tejto spoločnosti v pracovnom pomere. Z tohto dôvodu nikdy nemohol jeho prejav vôle smerovať k uzavretiu pracovného pomeru so

spoločnosťou O., spol. s r.o., keďže taký prejav vôle na jeho strane nikdy nebol, nemohol vzniknúť pracovný pomer medzi ním ako zamestnancom a spoločnosťou O., spol. s r.o. ako zamestnávateľom. Je názoru, že je celkom irelevantné, kto za neho odvádza odvody do sociálnej poisťovne. Myslí si, že odvádzaním odvodov sa nezakladá pracovný pomer a už vôbec nie v takom prípade, keď zamestnanec o tom nemá vedomosť. Je presvedčený o tom, že keď za neho ako zamestnanca odvádzala odvody spoločnosť, s ktorou nemal uzavretú pracovnú zmluvu, mohol tým byť zo strany spoločníkov, ktorí boli rovnakí v spoločnosti G., s.r.o. aj O., spol. s r.o., sledovaný nejaký podvodný úmysel smerujúci k jeho poškodeniu.

Žalovaný podal odvolanie proti výroku o náhrade trov konania. Navrhol odvolaciemu súdu, aby mu priznal náhradu prvostupňového konania vo výške 412,08 Eur a odvolacieho konania vo výške 62,70 Eur .

Poukazuje na to, že išlo o zbytočné vedenie incidenčného konania. Žalobca bol zastúpený právnym zástupcom, ktorý mohol vedieť o existencii subjektu netotožného s úpadcom, s ktorým žalobca skončil pracovný pomer. Aj vykonané dokazovanie relevantne dokázalo, že za obdobie 2003 až október 2004 bol žalobca v pracovnom pomere so spoločnosťou O., spol. s r.o., K. Uvedená skutočnosť vyplýva nielen z oznámenia Sociálnej poisťovne, ale aj z Dohody o ukončení pracovného pomeru so spoločnosťou G., s.r.o., K.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie sú dôvodné.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobca si v konkurznom konaní uplatnil prihláškou pohľadávku vo výške 48 631 Sk ako pohľadávku 1. triedy podľa § 32 ods. 2 písm. a/ ZKV, ktorú tvorí istina 37 354 Sk, 8% úrok z omeškania zo sumy 9 830 Sk od 1.11.2004 do 13.10.2004, zo sumy 7 680 Sk od 1.12.2004 do 13.10.2005 a zo sumy 19 844 Sk od 1.1.2005 do 13.10.2005, celkom vo výške 2 457 Sk a trovy konania vo výške 48 631 Sk. Ako právny dôvod uviedol, že sa jedná o nároky z nevyplatennej mzdy za mesiace september a október 2004, odstupné a trovy súdneho konania, ktoré nároky mu boli priznané rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 41C 70/2005, ktorý nenadobudol právoplatnosť. Na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 14.7.2008 žalovaná pohľadávku žalobcu, ako veriteľa, poprela.

Odvolačný súd sa plne stotožnil so skutkovým stavom zisteným súdom I. stupňa, s jeho právnym záverom, ako aj jeho odôvodnením.

Na zdôraznenie správnosti súdom I. stupňa zisteného skutkového stavu odvolací súd reaguje na tvrdenie odvolateľa, že na základe pracovnej zmluvy zo dňa 30.12.2002 uzavrel s úpadcom pracovný pomer na dobu neurčitú a že tento pracovný pomer nikdy nebol skončený. Toto tvrdenie je v rozpore s tým, čo v odvolaní uvádza vzápätí, že totiž dňa 4.8.2003 uzavrel (teda vedome a dobrovoľne) pracovnú zmluvu s G., s.r.o. Toto tvrdenie je aj v rozpore s pracovnou zmluvou zo dňa 30.12.2002 (správne 4.1.2002), ktorú žalobca uzavrel na dobu určitú - od 1.1.2002 do 31.12.2002, s nástupom do práce 1.1.2002 (nie 2003, ako uvádza odvolateľ). So spoločnosťou G., s.r.o. uzavrel, teda podpísal žalobca pracovnú zmluvu dňa 4.8.2003 na dobu neurčitú - a podpisom potvrdil dohodu o skončení pracovného pomeru podľa § 60 ZP dňa 31.10.2004. Dohoda má dátum 25.10.2004. Na tejto skutočnosti nič nemení okolnosť, že spoločnosť - G., s.r.o. nebola zapísaná do obchodného registra, nemení nič na skutočnosti, že pracovnú zmluvu s úpadcom uzavrel žalobca dňa 4.1.2002 na dobu určitú, a to na čas od 1.1.2002 do 31.12.2002. Žalobca svoje tvrdenie v odvolaní, že uzavrel túto zmluvu dňa 30.12.2002 a na dobu neurčitú, ničím v konaní na súde I. stupňa ani v odvolaní nepreukázal a doklady založené v spise pravdivosť tohto jeho tvrdenia vyvracajú. Z oznámenia Sociálnej poisťovne vyplýva, že žalobca bol v čase od 1.1.2002 do 31.7.2003 zamestnancom úpadcu a od 1.8.2003 do 31.10.2004 spoločnosti O., s.r.o., Košice, pričom z výpisu z OR tejto spoločnosti je zrejmé, že jej IČO je totožné s IČO- m spoločnosti G., s.r.o. na spomenutej pracovnej zmluve a dohode o skončení pracovného pomeru dohodou. V tejto dohode sa zamestnávateľ zaviazal vyplatiť žalobcovi odstupné vo výške 2-násobku priemernej mesačnej mzdy do 31.12.2004. Táto časť dohody so spoločnosťou G., s.r.o. sa obsahom zhoduje s údajnou dohodou žalobcu s úpadcom, na ktorú sa odvoláva v žalobe, nie je však k nej priložená a žalobca ju nepredložil ani v odvolaní.

Pokiaľ ide o okolnosť, že súd I. stupňa ako dôkaz použil aj oznámenie sociálnej poisťovne, treba uviesť, že odvody do sociálnej poisťovne od zamestnávateľa sú dôkazom o zamestnaní zamestnanca a sú základom pre sociálne i dôchodkové zabezpečenie.

V prípade skutočnosti, že spoločnosť O., s.r.o. by nebola oznámila sociálnej poisťovni, že je u nej zamestnaný a odvádzala za neho odvody, dostal by sa žalobca do situácie, že by v spornom období nemal dôkaz o zamestnaní, musel by dokazovať,

že v tom čase bol zamestnaný a kde, pretože pre prípad dôchodku by bola medzera v jeho karte o zamestnaní.

Pokiaľ ide o odvolanie právneho zástupcu žalovaného do nepriznania trov právneho zastúpenia, odvolací súd sa aj v tomto výroku i jeho odôvodnení stotožnil so súdom prvého stupňa. Žalovanou je správkyňa konkurznej podstaty, čiže osoba, ktorá na túto činnosť má osobitné skúšky, je za ňu osobitne odmeňovaná, navyše, podľa názoru odvolacieho súdu, išlo vo veci o jednoduchý, nenáročný prípad, kde zastúpenie advokátom nebolo podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účelné ani potrebné.

Na tomto základe odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. stupňa potvrdil a žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 10. marca 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.